

Nội dung bài viết

1. [Hoạt động cơ bản - Bài 33B Tiếng Việt VNEN lớp 5](#)
2. [Hoạt động thực hành - Bài 33B Tiếng Việt 5 VNEN](#)

Hoạt động cơ bản - Bài 33B Tiếng Việt VNEN lớp 5

1. Nói về bản thân

Gợi ý:

- Năm nay em bao nhiêu tuổi?
- Em thích làm việc gì?
- Em mơ ước lớn lên sẽ trở thành người như thế nào?
- Em sẽ làm gì để thực hiện mơ ước ấy?
- Nhớ lại những ngày đầu vào lớp Một, em thấy mình đã lớn lên, đã khác trước thế nào?
- Nói về một kỷ niệm những ngày đầu em vào lớp Một.

Lời giải chi tiết:

Ví dụ mẫu:

Em xin tự giới thiệu, em tên là Ngọc Tâm. Năm nay em tròn 10 tuổi. Hằng ngày, em rất thích tưới nước cho cây và giúp mẹ nấu ăn. Ước mơ sau này của em là sẽ trở thành một người chiến sĩ công an như bố mẹ để bảo vệ sự bình yên cho mọi người. So với những ngày lớp Một, giờ đây em đã lớn khôn, đã biết tự vệ sinh cá nhân, biết giúp bố mẹ công việc nhà, biết tự giác học hành và chăm em... Em còn nhớ, hồi lớp Một mẹ bảo trông em giúp mẹ một lúc để mẹ đi ra chợ mua thêm ít rau. Ấy vậy mà, em mãi xem ti vi chẳng để ý đến em gái nên đã để em đun tay vào cốc nước nóng trên bàn bồng tay. May lúc đó mẹ về và sơ cứu kịp thời nên vết bỏng của em không bị để lại sẹo. Em cảm thấy rất hối hận về điều đó nên giờ đây em chăm em gái rất chu đáo và cẩn thận, luôn chơi với em khi có thời gian rảnh rỗi.

2-3. Đọc, luyện đọc

4. Thảo luận, chọn ý đúng để trả lời:

(1) Những câu thơ nào cho thấy tuổi thơ rất vui và đẹp?

- a. Chỉ các câu thơ ở khổ thơ 1 (Con lon ton chạy nhảy khắp sân vườn, nghe thấy tiếng muôn loài nói với con).
- b. Các câu thơ ở khổ thơ 2 (Trong thế giới tuổi thơ, chim và gió biết nói, cây khế chẳng có đại bàng đậu).
- c. Các câu thơ ở cả khổ thơ 1 và 2 (Thế giới tuổi thơ vui, đẹp, thơ mộng như thế giới cổ tích).

(2) Thế giới tuổi thơ thay đổi như thế nào khi con lớn lên?

- a. Khi lớn lên, con vẫn sống trong thế giới cổ tích nhưng không còn nghe thấy tiếng của muôn loài.
- b. Khi lớn lên, con sẽ sống trong đời thật, nghe tiếng mọi người nói với con.
- c. Khi lớn lên, dù nhiều đi đâu đã thay đổi thì con vẫn sống trong thế giới cổ tích kì diệu.

(3) Từ già tuổi thơ, con người tìm thấy hạnh phúc ở đâu, như thế nào?

- a. Ở trong đời thực, một cách khó khăn, bằng hai bàn tay mình
- b. Ở trong cuộc sống, một cách dễ dàng, bằng hai bàn tay
- c. Ở trong thế giới cổ tích, một cách dễ dàng, trong những giấc mơ

(4) Qua bài thơ, nhà thơ muốn nói với em đi đâu gì?

- a. Hãy sống mãi trong thế giới kì diệu của tuổi thơ
- b. Hãy từ già, đừng tiếc tuổi thơ
- c. Từ già tuổi thơ, ta sẽ sống cuộc sống hạnh phúc thật sự do mình tạo nên.

Lời giải chi tiết:

(1) Những câu thơ nào cho thấy tuổi thơ rất vui và đẹp?

Đáp án: c. Các câu thơ ở cả khổ thơ 1 và 2 (Thế giới tuổi thơ vui, đẹp, thơ mộng như thế giới cổ tích).

(2) Thế giới tuổi thơ thay đổi như thế nào khi con lớn lên?

Đáp án: b. Khi lớn lên, con sẽ sống trong đời thật, nghe tiếng mọi người nói với con.

(3) Từ già tuổi thơ, con người tìm thấy hạnh phúc ở đâu, như thế nào?

Đáp án: a. Ở trong đời thực, một cách khó khăn, bằng hai bàn tay mình

(4) Qua bài thơ, nhà thơ muốn nói với em đi đâu gì?

Đáp án: c. Từ già tuổi thơ, ta sẽ sống cuộc sống hạnh phúc thật sự do mình tạo nên.

Hoạt động thực hành - Bài 33B Tiếng Việt 5 VNEN

1. Lập dàn ý chi tiết cho một trong các đề bài sau:

- Tả một người ở nơi em sinh sống (chú công an phường, chú dân phòng, bác tổ trưởng dân phố, ba cụ bán hàng,...)

1. Mở bài: Giới thiệu người em định tả: chú công an phường (Tên gì? Bao nhiêu tuổi?).

2. Thân bài:

a. Tả ngoại hình:

- Vóc dáng: cao, gầy (hoặc thấp, đậm người, vạm vỡ...), nước da rám nắng, hồng hào, khoẻ mạnh.

- Khuôn mặt: cằm vuông, khuôn mặt chữ điền, mắt sáng, mũi cao.

- Phục sức: chú mặc bộ quân phục màu xanh rêu, đồng phục của công an hành chính quận. Túi áo ngực có thêu tên, ve áo đính phù hiệu cấp bậc.

b. Tả hoạt động, tính cách:

- Chú công an phường trực ban để bảo vệ an ninh trật tự của khu phố.

- Chú hướng dẫn nhân dân các thủ tục hành chính về nhân khẩu, tạm trú, thường trú tại khu vực thuộc phường em đang sinh sống.

- Chú vui vẻ hoà nhã với nhân dân, ân cần hướng dẫn nhân dân mọi thủ tục cần thiết.

- Nhờ có chú công an, khu phố có an ninh trật tự ổn định, hạn chế được tình trạng mất trộm tài sản, gây gỗ, đánh nhau.

3. Kết luận:

Nêu tình cảm của em đối với chú công an: biết ơn, quý mến.

2. Dựa theo dàn ý đã lập, trình bày miệng (trong nhóm, trước lớp) một đoạn trong bài

Ví dụ mẫu:

Đoạn thân bài:

Ấn tượng đầu tiên của em về cô Cúc đó là dáng người thon thả cùng với khuôn mặt vô cùng hiền lành của cô. Cô giáo em có một thân hình mảnh mai, cô cao tầm 1m65. Mỗi khi lên lớp cô hay mặc áo dài, thường là những chiếc áo lụa, đủ màu sắc tươi đẹp, rất phù hợp với thân hình và làn da trắng hồng của cô. Áo dài của cô như truyền thêm cho chúng em tình yêu quê hương đất nước, yêu truyền thống văn hóa của dân tộc. Cô có mái tóc dài và đen mượt, ôm lấy gương mặt trái xoan của cô. Điều em ấn tượng nhất trên khuôn mặt của cô đó là đôi mắt. Đôi mắt cô to tròn và đen láy. Mỗi khi cô nhìn chúng em, em thấy được sự trìu mến và những tia nhìn ấm áp từ đôi mắt ấy. Cô cũng rất hay cười với chúng em, để lộ ra hàm răng trắng và đều như hạt bắp.

3. Kể một chuyện em đã nghe hoặc đã đọc về việc gia đình, nhà trường, xã hội chăm sóc, giáo dục trẻ em hoặc trẻ em thực hiện bốn phận với gia đình, nhà trường và xã hội

Đền Biên phòng 234 là đơn vị kết nghĩa của trường em. Từ đền trưởng đến sĩ quan, chiến sĩ đều coi thầy cô giáo và học sinh trường Tiểu học Bảo Lạc như người thân trong gia đình, luôn luôn dành cho bao sự săn sóc, giúp đỡ quý báu.

Khi vào lớp Một, em đã nhìn thấy vườn trường xanh tốt với hàng nghìn cây gỗ quý. Sau này, em mới biết vườn cây ấy và 5 gốc phượng tỏa bóng mát, nở hoa đỏ rực giữa sân trường là do của các chú bộ đội Biên phòng 234. Vườn hoa, vườn thuốc nam có nhiều cây quý làm vị thuốc cũng do các bác sĩ quân y Đền Biên phòng gây dựng nên. Cô Lý, cô Nga, cô Tâm... thứ năm tuần nào cũng đến chăm sóc vườn thuốc và khám bệnh cho thầy trò chúng em.

Câu chuyện bạn Lợi lớp em được bác sĩ Nga cứu sống thật cảm động. Lợi đau bụng đã hai ngày đêm rồi, nhưng bố mẹ vẫn ngỡ là đau bụng giun. Lợi học giỏi nên vẫn cố gắng đi học. Buổi sáng hôm ấy, khi Lợi gục xuống trên ghế thì bác sĩ Nga từ vườn cây thuốc hốt hoảng chạy vào. Chỉ khám qua, cô đã biết Lợi bị đau ruột thừa cấp tính, rất nguy kịch. Phải mổ ngay mới cứu sống được! – Cô đã nói với thầy Hiệu trưởng như thế. Chỉ độ mười phút sau, xe cứu thương Đền Biên phòng đã tới mang

theo dụng cụ y tế, bông băng, thuốc men. Văn phòng nhà trường trở thành phòng mổ. Cả trường xôn xao. Chỉ vài hôm đó, bạn Lợi mới được đưa về trạm Quân y để đi điều trị. Chỉ hơn một tuần sau Lợi đã đến lớp đi học bình thường. Nó vạch áo cho bạn bè xem vết mổ đã lên da non. Lớp em đã mang hoa đến tặng Đền Biên phòng. Bố mẹ Lợi đã tặng bác sĩ Nga và trạm Quân y hai con rùa núi bé xíu làm cảnh và một củ khoai mài gọi là “chút quà tình nghĩa quân dân”.

Mỗi lần nhìn thấy các cán bộ, chiến sĩ Đền Biên phòng đến thăm trường, nhìn thấy các thầy thuốc mặc quân phục đi lại trong vườn thuốc, chúng em cảm thấy quý mến, yêu thương, gần gũi vô cùng.

Hạnh phúc nhất là bạn Lợi đã được bác sĩ Nga nhận làm “con nuôi”.